

Patrick Crulis

Expressieve vrijheid

Expressief en spontaan, dat is het werk van Patrick Crulis. De intuïtieve beweging van de schilder in de zachte klei is duidelijk te zien. De actie zelf, daar gaat het om. Het is de vrijheid om de eigen gevoelens uit te drukken, zoals ze op dat moment komen. Het is ook de vreugde van het ogenblik waarop die gevoelens in de toeschouwer weerkaatsen.

Patrick Crulis (Frankrijk, 1965) is inmiddels in het Nederlandse keramisch werkveld bekend voor zijn vrije sculpturale werk. Hij was dit jaar geselecteerd voor de Keramiek Triënnale en zijn beelden waren ook al twee keer te zien als *Inspiratie Momenten* in de kleine **K**.

Vrijheid is voor Patrick het allerbelangrijkste: zonder enige reserve te kunnen uitdrukken wat hij diep van binnen voelt. Hij werkt altijd alleen in zijn atelier. 'Dat is de enige plek waar ik volledig vrij ben. Ongestoord kan ik daar mijn ding doen: eerlijk uitdrukking geven aan wat ik voel, wat me beweegt, wat me over-

komt, hoe ik de dingen zie. Dat kan ik alleen op deze manier, met woorden of muziek lukt me dat niet.'

Vrijheid van expressie

Die vrijheidsdrang zat er al vroeg in. 'Discipline en accuratesse waren niet aan mij besteed. Op school, het Lycée de Sèvres, konden we tekenen en keramiek maken. Ik vond tekenen niets voor mij, veel te precies. Dus werd het keramiek. Desondanks had ik vroeger wel, als achtjarige, de tekenwedstrijd van de hele school gewonnen en als prijs een tiendelige dierenencyclopedie gekregen... Niemand die het geloofde...'

Op de vorige pagina: *Hüben ohne drüben*, 2015, 26 x 35 x 36 cm ◀ *Mogadiscio, mors à branche droite à tire-bouchon*, 2009, 44 x 32 x 14 cm ▶ *Profil du mors à la turque*, 2018, 47 x 45 x 17 cm
Op de volgende pagina: *Stunning upset III*, 2017, h 50 cm. Foto's bij dit artikel: Patrick Crulis

▲ *Horseworker VI*, 2015, h 140 cm. Op de volgende pagina: *Horseworker VII*, 2015, h 180 cm

Toch koos Patrick ervoor om naar de École Nationale Supérieure des Beaux-Arts in Parijs te gaan, met schilderkunst als vak. 'Op de een of andere manier was dat verleidelijk. Ik had er natuurlijk in Sèvres al kennis mee gemaakt. Het was echt een mooie en vrije periode. Het waren de jaren tachtig en er gebeurde veel in de kunst. Ik zat vaak in de bibliotheek en we gingen naar tentoonstellingen. In die tijd was er het nieuwe expressionisme: de *Nieuwe Wilden*. Mensen als Baselitz, Penck, Lüpertz en Beuys intrigeerden me. Ze lieten een ongewone vrijheid in hun werk zien. Ik voelde me verwant.'

Crulis werd leraar en gaf tien jaar les in beeldende kunst. Hij leerde zijn vrouw kennen, die keramist is, nam opnieuw les en vond met raku zijn oude liefde voor klei terug. 'Raku liet me zien, dat vrijheid van expressie ook met kera-

miek mogelijk is. Ik kreeg de smaak te pakken en toen we de kans kregen, begonnen we ons eigen atelier, iets ten zuiden van La Borne.'

Creëren als doel

Het is nog maar een jaar of tien geleden, dat Patrick zich realiseerde dat het mogelijk is om sculpturen te maken met dezelfde vrijheid als die hij in de schilderkunst gevonden had. 'Door mijn achtergrond als schilder ken ik de kunstgeschiedenis goed. Om die reden kan ik mijn werk maken met een heel brede *mindset*. Ik ben hedendaags kunstenaar en gebruik dus de inzichten en methoden die sinds de revolutie van de moderne kunst ontstaan zijn: het kubisme van Braque en Picasso, het fauvisme van Matisse, de abstractie van Kandinsky en het expressionisme van de Duitsers en Soutine.'

Inmiddels heeft hij in die relatief korte tijd een indrukwekkend oeuvre opgebouwd – ook wat afmetingen betreft: meest grote, intuïtief opgebouwde sculpturen, even intuïtief geglazuurd in soms onwaarschijnlijke kleuren. Het creëren zelf is zijn enige doel: ‘Dat wil ik kunnen blijven doen.’

Voor het produceren van de sculpturen gebruikt Patrick standaard grondstoffen. Hij stelt wel zijn glazuren zelf samen en gebruikt ook engobes. De stook is elektrisch op 1260 °C. Omdat hij niet op zoek is naar een nauwkeurig technisch resultaat, past hij materialen en recepten vaak aan, ook al omdat hij niet de hele tijd dezelfde effecten wil krijgen.

Jazz

Inspiratie komt overal vandaan: ‘Uit mijn dagelijkse leven’, zegt Crulis. ‘Voor de rest is het onbewust, tenzij ik het werk van andere kunstenaars als inspiratie neem.’ Dat doet hij regelmatig. Niet alleen werk van groten als Picasso, maar ook van onbekende kunstenaars. Hij neemt ook oude medische boeken en encyclopedieën als aanleiding. Meer dan dat is het ook niet, zoals te zien op de afbeelding rechts. Inspiratie komt ook van muziek. ‘Jazz kan zo heerlijk onconventioneel zijn, zo intuïtief, door de improvisatie. Het helpt me vaak in het atelier om die nodige energie los te maken die tot nieuw werk kan leiden.’

► **Mogadiscio, mors à S à fleuron**, 2017, 55 x 57 x 18 cm; eronder de afbeelding die de inspiratie gaf

▼ **From Korea to Hawaii**, 2015, 60 x 35 x 55 cm; links ervan de tekening die eerst gemaakt werd

Op de volgende pagina:

Mors anglois, 2018, 45 x 32 x 14 cm

